

СИНЪТЪ НА РИБАРЯ

Единъ богаташъ казалъ на своя рибаръ, че ще му дойдатъ знатни гости и го пратилъ да налови много риба. Отишълъ рибарътъ на рѣката, хвърлялъ три дена подъ редъ голѣмата си мрежа и нищо не уловилъ. Вечерта си тръгналъ тжженъ и уплашенъ. Какво ще каже господарьтъ му? Но, още не стжпилъ здраво на брѣга, тозчасъ изплавала малка лодка и въ нея едно джудже, цѣлото олблѣчено въ зелено.

— Защо си отивашъ съ праздни ржце? — попитало то. Рибарътъ му отговорилъ.

— Охо! тя е лесна. Колкото риба искашъ, толкова ще си наловишъ още сега. Искамъ само едно: да обещаешъ, че ще ми дадешъ това, което не знаешъ, че имашъ.

— Обещавамъ. — Хвърляй тогава мрежата. И джуджето изчезнало. Когато рибарътъ се върналъ въ кжщи съ повече риба, отколкото трѣбвало, разбралъ, каква голѣма глупостъ направилъ. Бездетенъ до тогава, жена му радостна го посрещнала съ бебе на ржце. — Мжжо, радвай се, Господъ ни ошастливи съ момченце!

Рибарътъ погледналъ бебето, но не се зарадвалъ. Туй страшно много наскърбило жена му, и тя го попитала, защо е побледнѣлъ толкова. — Какъ да не побледнѣя, когато съмъ обещалъ детето. И той, безъ да се бави, грабналъ детето и хукналъ къмъ рѣката. Понесълъ се страшенъ писъкъ подире му, но рибарътъ не искалъ и да знае.

Следъ малко се върналъ и подалъ бебето на жена си. — Викахъ, викахъ, — казалъ той, но джуджето не се обади. Види се, искало е само на дума да му обещае. Жената се зарадвала много. Отъ тоя день